

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1—3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Evoluția industriei românești. — Regulamentul Legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de Bancă. — Reorganizarea Muntelui de pietate București. — Noul împrumut intern. — Jurisprudențe referitoare la conversiune.

Evoluția industriei românești.

Expoziția industrială din Parcul Carol, București pare că a descoperit o latură cu surprize în compunerea economiei românești. Într'adevăr, deși de multă vreme, factori preponderanți în conducerea statului, găsiu că industria întrunește o activitate parazitară la noi, sau o considerau cel mult ca pe un rău necesar, ea a progresat și s'a dezvoltat în ciuda tuturor sentimentelor potrivnice sau malițioase. Mai mult decât atât, industria a trecut cu mai puține greutate, hopul crizei din toamna anului 1931, lucru la care puțini se așteptau. De ce? Pentru că desechilibrul care pusesse stăpânire atunci pe viața economică, a avut de a face cu întreprinderi firave și plătând, a căror întemeiere trecea numai pe ici, pe colo, de cincisprezece sau douăzeci de ani. Este adevărat că aici în Ardeal sunt întreprinderi de dată și mai veche. Acestea au trecut însă și ele prin transformările aduse de războiu. Reorganizarea întreprinderilor din Ardeal conform intereselor naționale, le-a rupt pe acestea din sfera marilor probleme financiare străine și le-a plasat în compartimente cu totul diferite de cele vechi în care se găsiu. E natural deci, că cu această ocaziune s'au atacat și bazele lor de existență solidă și astfel au apărut și ele cu mai puțină soliditate economică.

Mai firave ca situație financiară, erau însă întreprinderile tinere, fondate după războiu. Ori o criză intervenită așa de rapid, tocmai pe acestea le lovia mai cu eficacitate. De aceea toamna anului 1931, a răs-

pândit o panică extraordinară printre nouile întreprinderi industriale. Lucrul se înțelege ușor. Instalațiunile vechi erau în plină funcționare, cu fonduri de rezervă și cu debușeuri bine stabilite; cele noi însă, nu numai că nu trecuseră la amortizări, dar nu-și stabiliseră nici tipurile de producție și în consecință și faptul cuceririi debușeului, era în dibuire. Așa fiind lucrurile, înțelegem de ce panica pe care am menționat-o, era justificată.

Față de această situație gravă și pesimistă, expoziția industrială din București, deschide o carte de neașteptate învățăminte. Ea ne arată că energia și perseverența sunt cele mai neprețuite elemente cari fac reușita în viață. Căci numai energia neobosită și perseverența fără preget a unor instituțiuni, au contribuit să asistăm la o serie de realizări cari pentru viața economică a României, au o însemnătate epocală. Această însemnătate este dată nu numai de faptul că întreprinderile industriale au rezistat greutăților crizei ultimelor perioade de timp, ci mai cu seamă, pentru că se constată în decurs de 10—15 ani o evoluție în mersul lor de dezvoltare care înfruntă toate criticile și descrește toate crîșpațiile de îngrijorare.

„Ne amintim cu toții de prima expoziție-târg a industriei românești din anul 1921” — zice broșura care rezumează descrierea actualei expoziții-târg — „care atât ca organizare cât și ca grandoare va rămânea neștersă în amintirea tuturor celor cari au văzut-o”.

„Momentul expoziției-târg din 1921 se caracteriza prin necesitatea cunoașterii pentru prima dată a structurii și puterii de producție a industriei românești din diferitele ținuturi, precum și prin organizarea primului contact al acestei industrie, cu piața vechiului regat”.

„De atunci însă producțiunea industrială s'a organizat și a făcut mari progrese în diferite domenii”... „Consumatorul român găsește astăzi la industria na-

țională toate produsele de cari are nevoie, nu numai pentru necesitățile, ci și pentru confortul vieții, în condițiuni de calitate și de preț, în genere tot atât de bune ca și consumatorul din țările cele mai înaintate din punctul de vedere industrial, la el acasă”.

Iată deci care este etapa străbătută de acest ram de producțiune al economiei românești, în decurs de aproape 15 ani de zile. Două expozițiuni industriale organizate în București, marchiază două epoci distincte și anume: cea dintâi expoziție (1921) formează punctul de reper al unui itinerar de activitate, pe care a doua trebuia să-l desăvârșiască. Se pare că s'a ajuns la rezultatul dorit, sau în orice caz că dacă mai este ceva de împlinit, acest ceva îl mai constituiesc numai detaliile unui plan general,

Dacă așa stau lucrurile, este cazul să examinăm situația din două puncte de vedere principale. Unul din aceste puncte îl formează studiul condițiunilor cari au facilitat rezultatele la cari s'a ajuns, iar al doilea punct, îl constituie dezideratul de a ști cari sunt detaliile cari urmează să completeze rezultatul definitiv.

Condițiunile cari au ajutat industria românească, să ajungă stadiul de dezvoltare marcat de expoziția din București, au fost fără îndoială date de măsura contingentării. Aici rezidă și fenomenul surprinzător care a contribuit ca criza să-și reducă ravagiile în domeniul producțiunii industriale. Intr'adevăr încă dela 1927 încoace, s'a observat o sdruncinare accentuată a activității de această natură. Sdruncinarea s'a tot accentuat prin odiul pe care guvernele din 1928—1932 l-au manifestat față de fabricatul românesc. Când a intervenit deci în 1932 contingentarea, s'a produs un suflu de ușurare. Guvernul de atunci a ajuns la timp la concluziunea, că este mult mai recomandabil să ne ajutăm industria noastră prin comenzi, chiar dacă prețurile fabricatelor acesteia sunt ceva mai ridicate decât în străinătate, decât să ne vedem expuși la șomaj și la export de devize. Se pare că argumentul șomajului n'a tras așa de mult în cumpănă, deoarece statisticile arătau cifre puțin impresionante. Exodul devizelor însă, luase o accentuare alarmantă. Comerțul nostru exterior s'a tot redus ca volum, iar ce rămăsese din aceasta, era ca export atât de desechilibrat față de import, încât celebra balanță excedentară de altădată, oscila tot mai nefavorabil pentru noi. În fața acestui neajuns, dat fiind că pe asemenea cale, se topia văzând cu ochii și rezerva de devize necesară acoperirii noastre metalice, s'a recurs de către guvern, cu toate că venia în contradicție cu programul partidului pe care-l reprezenta, la măsura contingentării. Sub impulsul acestei măsuri, fabricile de tot felul și-au înviorat activitatea și se pare că am intrat pe calea unui reviriment de opinii ale cărui urmări aduc importante concluziuni. În speță, și-a făcut drum concepția sănătoasă, că dacă se compară prețurile acelorași fabricate din țară cu cele din străinătate, nu s'au epuizat criteriile după cari

trebuie să se facă comanda. Afară de preț, intervin cu multă preponderanță elemente cari la prima vedere par a nu avea însemnătate. Și totuși acestea sunt cele mai decisive.

Dar dacă contingentarea ne-a ajutat să ajungem aici, trebuie să menționăm, că este foarte periculos a abuza de binefacerile sale. Există astăzi pretutindeni o pornire spre autarchie. Națiunile vor să abandoneze schimbul internațional, fenomen care nu numai că-i imposibil, ci chiar contra firei. De aceea autarchia va rămânea doar o încercare izolată care va dovedi încă odată că utopia, utopie rămâne. Așa fiind trebuie să fim și noi cu mare băgare de seamă. Să nu mergem prea departe cu întemeierea întreprinderilor industriale, bazați numai cu conjunctura actuală, pentru că într'un interval mai lung sau mai scurt, putem să fim loviți de surprize dureroase. În această ultimă situațiune, criza ce se va desfășura va fi de o gravitate excepțională, iar fisurile pe cari le va provoca în echilibrul și stabilitatea construcției noastre economico-financiare, vor fi cu mult mai greu de reparat. Cum timpul scurt nu ne va permite să facem amortizări corespunșătoare, o lovitură dată industriei prin abandonarea autarchiei, ar fi egală cu ruina economiei noastre întregi. Și după dezastrul financiar, sdruncinarea comerțului de bancă și scăderea prețurilor la produsele agricole, numai atâta ne-ar mai lipsi.

De aceea a și început să-și facă ecou o serie de măsuri cari să îngrădiască pericolul. Ele sunt deocamdată de natură administrativă. Nu ne îndoim că dacă proporția perspectivelor de îngrijorare va crește, se va trece la măsuri preventive bazate pe prevederi de legi, pentruca să fim siguri, că ceea ce odată s'a clădit chiar pe baza unor împrejurări excepționale, va avea durata cuvenită unor asemenea împliniri și vor contribui ca economia românească să aibă un progres continuu și definitiv.

Trecând acum la detaliile cari ar urma să completeze rezultatul definitiv al activității industriale la noi, vom remarca două aspecte mai importante ale acestui capitol: coordonarea prețurilor produselor agricole cu prețurile produselor industriale și înlăturarea din fabricatele industriale a orice operațiune care ar pretinde un import de materii prime.

Axioma coordonării prețurilor produselor industriale cu ale celor agricole, formează însași rațiunea de existență a întreprinderilor noastre industriale. Debușeul mărfurilor noastre industriale îl formează țărâtimea, pentrucă la export nu ne putem încă multă vreme gândi. Ori în stadiul actual al reciprocității prețurilor produselor agricole și industriale, posibilitatea de achiziție a țărânului pentru mărfuri fabricate, este foarte scăzută. Așa stând lucrurile, nici un alt țel mai apropiat nu poate să aibă industria, decât acela de a se acomoda cu prețurile nivelului de plasament pe care-l poate găsi la sate.

Partea a doua a dezideratului, care urmează să completeze detaliile organizării noastre industriale, este precum am văzut la enunțul de mai sus, tendința de a avea fabricate complete în țară, în cari să între numai materie primă, mână de lucru și chiar capital de proveniența autohtonă. Stadiul acesta singur definește o organizare industrială rațională. Dar nu este numai atâta. Producțiunea industrială trebuie să se suprapună nevoilor noastre speciale. În această ordine de idei sunt atâtea de făcut, încât orice înșirare ar fi necompletă. Vom remarca însă în special articolele necesare unei industrii cum e aceea a petrolului, care e așa de specific a noastră, pe cari n'am reușit încă a le fabrica. Toate aparaturile și accesoriile necesare sondajelor, trebuiesc aduse din străinătate, iar pentru plata lor suntem nevoiți să ținem la dispoziția acestei străinătăți, o cotă importantă din volumul de vizelor obținut în schimbul petrolului. Ori în felul acesta gradul nostru de industrializare este șubred și utilitatea industriei este numai aparentă și superficială. Căci nu se poate considera industrializare o activitate prin care exportăm produse brute și importăm produse finisate. Angrenajul întreg de operațiuni: manuale, economice și financiare trebuie să ne aparțină complet în acest domeniu. Iată care este idealul pe care va trebui să-l urmărim cu pasiune și perseverență. Numai când îl vom atinge vom putea spune cu sufletul împăcat că am parcurs o evoluțiune naturală pe care oricine o poate râvni.

Ing. GH. BRÂNDUȘ.

Regulamentul

Legii pentru organizarea și reglementarea comerțului de Bancă.

(Urmare).

TITLUL IV.

Supravegherea și controlul comerțului de bancă Consiliul Superior Bancar.

Art. 73. — Durata delegațiilor membrilor din Consiliul Superior Bancar este de 4 ani.

Delegațiunea lor este irevocabilă, afară de abateri grave ce se vor constata prin deciziunea unanimă a celorlalți membri, cari compun Consiliul, deciziune ce se va lua cu vot secret.

În acest caz revocarea se va face prin decret regal, după propunerea ministerului de finanțe, un nou membru trebuind a fi numit imediat în condițiunile arătate mai sus.

Membrii numiți în baza calității pe care o dețin sunt considerați demisionați când această calitate încetează,

Art. 74. — La doi ani dela instituire, trei dintre membrii Consiliului Superior Bancar, afară de guvernatorul Băncii Naționale, profesorul de monetă, Credit și Bănci dela Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București și delegații Ministerelor de Finanțe și Justiție, se vor trage la sorți, mandatul lor încetând de drept. În locul lor vor fi îndată numiți alți trei membri, în aceleași condițiuni arătate mai sus.

Membrii ieșiți la sorți sau al căror mandat a expirat sau a încetat, pot fi din nou recomandați și numiți.

III. Modul de funcționare.

Art. 75. — Consiliul Superior Bancar va trebui să se întrunească cel puțin odată pe lună.

Convocările Consiliului Superior Bancar se fac de secretarul general al Consiliului, conform hotărârilor din ședința anterioară sau din inițiativa președintelui, iar în lipsa acestuia, a vicepreședintelui.

Chestiunile ce se vor pune la ordinea de zi se hotărăsc de președintele Consiliului Superior Bancar, sau în lipsa acestuia de vicepreședinte.

Convocările, însoțite de ordinea de zi, vor fi făcute prin scrisoare recomandată cu cel puțin trei zile libere înainte de data întrunirii.

Art. 76. — Consiliul Superior Bancar este valabil constituit cu 7 membrii din numărul total al membrilor care îl compun.

Membrii Consiliului sunt obligați a lua parte la ședințe. Cei care lipsesc nemotivat dela trei ședințe consecutive, cu excepția guvernatorului Băncii Naționale a României și a profesorului de Monetă, Credit și Bănci dela Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din București, se vor considera demisionați, iar locurile lor declarate vacante.

Art. 77. — Consiliul Superior bancar judecă pe bază de memorii scrise.

Desbaterile Consiliului Superior Bancar vor fi fi conduse de președinte sau vicepreședinte, iar în lipsa lor de cel mai în vârstă din membrii prezenți.

Art. 78. — Partea interesată va fi citată prin scrisoare recomandată cu cel puțin 10 zile libere înainte de ziua termenului fixat.

La primul termen partea interesată va putea cere încă un termen pentru depuneri de acte și memorii.

Art. 79. — Pentru valabilitatea deciziunilor Consiliului Superior Bancar este necesară o majoritate de 6 voturi, oricare ar fi numărul membrilor prezenți.

Art. 80. — Deciziunile Consiliului Superior Bancar trebuiesc motivate și contrasemnate de secretarul general.

Ele sunt definitive.

Deciziunile Consiliului Superior Bancar sunt obligatorii pentru judecătorul delegat la Oficiul re-

gistrului de comerț, chemat să dea ordonanța de înscriere în registrul societăților bancare, potrivit art. 9 din legea bancară și 15 și următorii din regulament.

Aceste decizii se vor comunica prin scrisoare recomandată în termen de 30 zile dela pronunțarea lor, părții interesate și procurorului general al Curții de Casație.

În termen de 30 zile dela comunicarea deciziei, partea interesată și procurorul general vor putea face recurs în Casație.

În caz de admitere a recursului, Curtea de Casație va evoca fondul.

Curtea de Casație va judeca de urgență în camera de consiliu.

Recursul ministerului public nu suspendă executarea.

Art. 81. — În caz de abateri dela legea bancară sau dela statutele băncii, Consiliul Superior Bancar se poate sesiza fie din Oficiu, fie din reclamațiile ori-cărei părți interesate, fie de către ministerul public.

În cazul în care se sesizează, Consiliul Superior Bancar va ordona o cercetare a situației reclamată.

Cercetarea se va face de Consiliu, prin organele speciale ale Băncii Naționale a României.

După depunerea raportului de constatare, președintele Consiliului Superior Bancar sau înlocuitorul său, va fixa un termen pentru judecarea cazului, conform art. 77 de mai sus.

Dacă Consiliul găsește reclamațiunea întemeiată, va pronunța o decizie potrivit art. 45 al legii bancare și art. 79 și 80 din regulament, prin care va lua măsurile prevăzute în legea bancară, date în competența sa și va sesiza, de va fi cazul, ministerul public sau instanțele judecătorești competente.

Deciziunile Consiliului Superior Bancar pronunțate conform acestui articol sunt executorii de drept.

Ele vor fi executate printr'un delegat al Consiliului Superior Bancar, care în caz de necesitate va putea cere concursul autorităților publice, conform legilor de executare silită.

Recursul în contra deciziunilor date pe baza acestui articol suspendă executarea.

Art. 82. — Toate deciziunile Consiliului Superior Bancar se vor consemna de secretarul general în procese-verbale ce se vor trece într'un registru de procese-verbale și vor purta semnătura membrilor prezenți și a secretarului general. În aceste procese-verbale se vor consemna opiniile separate.

Toate deciziunile Consiliului Superior Bancar se vor publica în Buletinul Consiliului Superior Bancar.

Art. 83. — Autorizațiunile eliberate de Consiliul Superior Bancar și date pe baza deciziunilor consemnate în procese-verbale mai sus arătate, vor fi semnate numai de președinte sau delegatul acestuia și contrasemnate de secretarul general,

IV. Secretariatul general.

Art. 84. — Pe lângă Consiliul Superior Bancar se crează un secretariat general condus de un secretar general.

Secretarul general va fi numit prin decret regal după propunerea Ministerului de Finanțe și recomandarea Consiliului Superior Bancar, iar retribuțiunea sa va fi fixată de Consiliu.

El va trebui să fie cetățean român, să aibă un titlu academic de specialitate și să îndeplinească condițiunile cerute de art. 29 al legii bancare.

Secretarul general va putea fi revocat în caz de abateri dela îndatoririle sale numai pe baza deciziunii motivate a Consiliului Superior Bancar, luată cu majoritate absolută.

Art. 85. — Secretarul general va asista la toate deliberațiunile Consiliului Superior Bancar contrasemnând toate deciziunile acestuia.

El are toată răspunderea bunului mers al lucrărilor administrative ale Consiliului, îngrijește de convocări și comunicări, de pregătirea lucrărilor necesare Consiliului precum și celor ce urmează hotărârilor sale, contrasemnează actele și corespondența alături de președinte și referă asupra tuturor chestiunilor ce i se vor cere dela Consiliu.

Art. 86. — Organizarea Secretariatului general precum și numărul și retribuțiunile funcționarilor, se vor stabili de Consiliul Superior Bancar, printr'un regulament de organizare interioară, ce se va publica în „Buletinul Consiliului Superior Bancar“.

Art. 87. — Secretarul General și ceilalți funcționari ai Consiliului sunt obligați a păstra secretul comercial.

În caz de nerespectarea acestei dispozițiuni Consiliul îi va putea pedepsi cu reținerea salariului pe o lună sau cu suspendarea și reținerea salariului până la 3 luni, iar în cazuri foarte grave sau recidivă, cu destituirea.

V. Bugetul Consiliului.

Art. 88. — Pentru acoperirea cheltuelilor de organizare și funcționare, Consiliul Superior Bancar va putea percepe următoarele cotizațiuni și taxe în limitele mai jos arătate:

a) O cotizațiune anuală egală cu cel mult 0,25 la mie din capitalul social, percepută dela toate întreprinderile înscrise în registrul Societăților Bancare.

Această cotizațiune se va achita în 4 rate trimestriale egale la începutul fiecărui trimestru.

Consiliul Superior Bancar este autorizat a reține autorizația de funcționare și a dispune radierea din registrul Societăților bancare a întreprinderilor, cari în termen de 15 zile dela primirea unei somații prin scrisoare recomandată, vor refuza în mod nejustificat achitarea cotizației fixată mai sus.

b) pentru cererile de autorizări de înființare se va plăti o taxă proporțională de cel mult 0,50 la mie din capitalul social subscris;

c) pentru cererile de autorizare a executării operațiunilor prevăzute de art. 52, se va plăti o taxă proporțională de cel mult 0,20 la mie din capitalul social;

d) pentru cererile de autorizare de înființări de sucursale, taxa maximă va fi de 0,10 la mie din capitalul social;

e) pentru cererile de autorizare a modificării statutelor se va plăti o taxă de maximum 0,10 la mie din capitalul social.

Modificările de statute făcute în vederea punerii în concordanță a statutelor actuale cu prevederile Legii Bancare, sunt scutite de taxele de mai sus;

f) Pentru cererile de autorizare a fuziunilor, taxa va fi de maximum 0,10 la mie din capitalul social al societăților fuzionate.

Toate aceste cotizațiuni se vor fixa în limitele de mai sus de către Consiliul Superior Bancar, iar plata lor se va face la Casieria Consiliului, contra chitanță.

Cheltuielile ocazionate de efectuarea cercetărilor, expertizelor, anchetelor, etc., ordonate de Consiliu, cad în sarcina întreprinderilor, cari fac obiectul acestor cercetări și vor fi fixate, pentru fiecare caz, de Consiliul Superior Bancar.

Pentru publicațiunile în Buletinul Consiliului Superior Bancar, se va fixa de către Consiliu, un tarif general.

Art. 89. — Exercițiul financiar al Consiliului Superior Bancar, începe la 1 Ianuarie al fiecărui an.

În cursul lunii Noiembrie, Președintele Consiliului Superior Bancar, ajutat de Secretarul General, va alcătui bugetul de venituri și cheltuieli ce va trebui aprobat de Consiliu, până cel mai târziu la 31 Decembrie.

Bugetul aprobat precum și bilanțul anual vor fi publicate în „Buletinul Consiliului Superior Bancar“.

Art. 90. — Pentru fiecare ședință, membrii Consiliului, vor primi câte un jeton de prezență al cărui quantum se va fixa de Consiliul Superior Bancar, neputând depăși suma de Lei 1000.

Consiliul Superior Bancar va rambursa cheltuielile efective de deplasare ale membrilor ce nu au domiciliul în București.

Art. 91. — Toate cheltuielile vor trebui aprobate de președinte sau de delegatul acestuia.

Președintele poate delega pe secretarul general să aprobe anumite cheltuieli în limita sumelor prevăzute în buget.

Art. 92. — Toate celelalte norme de funcționare ale Consiliului Superior Bancar se vor fixa printr'un regulament de ordine interioară alcătuit de Consiliu.

TITLUL V.

Dispozițiuni finale, penale și transitorii.

Art. 93. — Casele de schimb sau zărăfiile, cari își limitează comerțul numai la operațiuni de schimb de orice fel de monete, nu sunt supuse art. 2 și 4 din legea bancară și nici celorlalte dispozițiuni de constituire și funcționare, prevăzute de aceeași lege.

Ele vor fi supuse supravegherii și Controlului Consiliului Superior Bancar. Casele de schimb nu vor putea pune în firma lor cuvântul „bancă“ precum și denumirile derivate din acest cuvânt.

Art. 94. — Întreprinderile comerciale cari au de obiect principal al comerțului lor numai acordarea de împrumuturi pe gaj, de orice fel de obiecte și cari nu cad sub prevederile legii din 9 Martie 1915, modificate la 30 Mai 1929, referitoare la casele de împrumut pe gaj a agricultorilor și industriașilor, se constituiesc și funcționează în condițiunile legii de față.

Casele de împrumut pe amanet funcționând în baza legii pentru înființarea caselor de împrumut pe amanet din 1906, sunt supuse dispozițiunilor legii bancare, numai în măsura în care acestea nu contravin dispozițiunilor legii lor speciale.

Casele de împrumut pe gaj nu vor putea purta în firma lor cuvântul „Bancă“, precum și denumirile derivate din acest cuvânt, ci numai denumirea de „casă de împrumut pe gaj“ sau alta asemănătoare.

Art. 95. — Fuziunea a două sau mai multe societăți bancare oricare ar fi felul lor se hotărăște de fiecare societate în parte, cu votul necesar pentru modificarea statutelor.

Consiliul de administrație al fiecăreia din băncile cari voesc a fuziona va putea însă supune proiectul de fuziune vizei prealabile a Consiliului Superior Bancar.

Deciziunea de fuzionare a fiecărei societăți bancare cuprinzând condițiunile fuziunii, bilanțurile și deciziunea de autorizare a Consiliului Superior Bancar, se vor depune la Oficiul registrului de comerț al fiecărei societăți care fuzionează, spre a fi înscrise în registrul societăților bancare și publicate potrivit art. 15 și următorii din regulament.

Art. 96. — În termen de 2 luni dela data publicării actelor de mai sus, ori-care creditor va putea face opoziție la fuziune la Tribunalul de comerț al locului unde societățile fuzionate și-au fixat sediul central.

Toate opozițiile se vor judeca de urgență în Camera de consiliu printr'o singură hotărâre.

În contra hotărârii tribunalului se poate face apel în termen de 10 zile dela pronunțare.

Curtea va judeca de urgență în Camera de consiliu.

Termenul de recurs este de 10 zile dela pronunțare.

Recursul se va judeca de urgență în Camera de consiliu.

Opoziția suspendă fuziunea, afară de cazurile când se va justifica plata tuturor datoriilor sociale sau consemnarea lor la Banca Națională a României sau la Casa de depuneri, când toți creditorii consimt la fuziune sau când creditorii oponenți au fost desintereșați prin plata sau consemnarea sumei.

După expirarea termenului de mai sus, în cazul când s'a făcut opozițiune și oponenții nu au fost interesați în urma rămânerii definitive a hotărârii dată asupra opoziției, fuziunea va putea fi executată.

Societatea rămasă în ființă sau noua societate care rezulta din fuziune preia asupra sa toate drep-turile și obligațiunile societăților stinse.

Deciziunile de fuziune sunt opozabile acționa-rilor, fără a se putea retrage din societate.

Art. 97. — Dacă la alcătuirea primului bilanț al băncilor fuzionate ar rezulta din reevaluarea imobilelor sau altor active plusuri de valoare, care conform le-gilor în vigoare sunt impozabile, ele vor fi scutite de orice impunere, dacă vor fi trecute la rezervele băncii fuzionate.

Art. 98. — Dacă din cauza pierderilor suferite capitalul social al unei bănci a scăzut la jumătate din valoarea capitalului statutar, sau la jumătate din va-loarea capitalului necesar prevăzut la art. 11, 12 și 35 din legea bancară, când cel statutar nu a fost mai mare, administratorii, iar în caz de omisiune din partea lor, Consiliul de cenzori, sunt datori a convoca în maximum 2 luni dela această constatare, adunarea generală extraordinară a asociațiilor, spre a decide asupra reîntregirii sau reducerii capitalului social.

Dacă adunarea generală nu va fi convocată de către aceste organe, convocarea se va face de ur-gență în urma unei cercetări prealabile, de către Consiliul Superior Bancar.

Dacă adunarea generală nu decide completarea capitalului social, reducerea lui sau lichidarea socie-tății, sau dacă în termen de 3 luni dela data întrunirii adunării generale a asociațiilor completarea capitalului social nu este efectiv realizată, Consiliul Superior Bancar va retrage autorizațiunea, putând decide și li- chidarea societății bancare.

Societățile bancare nu-și vor putea reduce ca- pitalul social decât cu maximum 50 la sută din va-loarea capitalului statutar inițial, acesta cu respectarea dispozițiilor art. 11, 12 și 35 din legea bancară.

Aceleași norme se vor putea aplica și socie-tăților în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată, când adunarea asociațiilor va putea fi convocată de oricare dintre asociați.

Art. 99. — Lichidarea societăților bancare se va face conform prescripțiilor codului de comerț în materie de lichidare a societăților comerciale și sub supravegherea Consiliului Superior Bancar care va sesiza în acest scop tribunalul de comerț competente.

Art. 100. — În caz de faliment din partea unei întreprinderi bancare, activul inventariat de judecătorul sindic se va lichida de către un curator numit de tri-bunalul care a declarat falimentul după o listă de specialiști întocmită de Consiliul Superior Bancar.

Numirea curatorului se va face prin chiar sen- tința declarativă de faliment sau printr'o încheiere posterioară.

Activul băncilor falite se va lichida de curator sub direcțiunea și controlul judecătorului sindic.

În caz de necesitate, adunarea creditorilor unei bănci falite va putea desemna o comisiune de cre- ditori cari să ajute și să supravegheze opera de li- chidare încredințată curatorului.

Conturile de lichidare se vor depune judecăto- rului sindic, care le va supune omologării tribunalului.

Toate acțiunile și actele săvârșite de curator în vederea lichidării, sunt scutite de orice taxe sau timbru, fără prejudiciul taxelor falimentare convenite statului.

Dispozițiunile acestui articol se aplică și fali- mentelor bancare în curs de lichidare.

Art. 101. — Dacă în cursul existenței unei bănci se constată că aceasta nu respectă prescripțiunile legii bancare, Consiliul Superior Bancar va putea de- cide limitarea operațiunilor băncii, sau la caz de ne- cesitate lichidarea acesteia.

Dacă din cercetarea făcută se constată că va- loarea totalului angajamentelor unei bănci întrece va- loarea activului său, Consiliul Superior Bancar va putea decide lichidarea și va putea sesiza tribunalul comercial competent spre a proceda la lichidarea băncii.

Art. 102. — Oricine va exercita comerțul de Bancă fără autorizarea cerută de art. 4, sau va viola dispozițiunile art. 39 din legea bancară, se va pe- depsi cu închisoare dela 3 luni până la 2 ani și cu amendă dela 20.000 până la 500.000 Lei.

Transmisiunea cambiilor care garantează împru- muturile de către împrumutătorul contravenient la dis- pozițiunea art. 39 din legea bancară, nu-l apără de penalitatea prevăzută de acest articol.

Art. 103. — În caz de înființare a unei sucursale fără autorizarea cerută de art. 16 al legii bancare, ad- ministratorii și directorii vinovați se vor pedepsi cu amendă dela 50.000 până la 500.000 Lei fiecare. În acest Caz Consiliul Superior Bancar va decide des- ființarea sucursalei.

Art. 104. — Fondatorii, administratorii, directorii și cenzorii cari vor fi trecut sub tăcere situațiunea de falit sau vreuna din condamnările prevăzute de art. 29 al legii bancare, vor fi pasibili de pedeapsă dela 15 zile până la 6 luni închisoare și amendă dela 10.000 până la 100.000 Lei, fără aplicare de circum- stanțe ușurătoare. Ei vor pierde de plin drept cali- tatea de administratori, cenzori sau directori ai băn- cilor respective.

Această decădere se va pronunța de către Consiliul Superior Bancar chiar mai înainte de deschiderea acțiunii publice, în care caz recursul nu suspendă executarea.

Art. 105. — În caz de faliment din partea unei bănci, violarea articolelor 4, 9—15, 17, 19, 20, 26—28, 30—32, 34—38, 40—41 din legea bancară, va atrage pentru administratorii, directorii și censorii vinovați, sancțiunea prevăzută de legi pentru bancrută frauduloasă, fără prejudiciul celorlalte sancțiuni civile și penale prevăzute în legea bancară sau alte legi în vigoare.

Art. 106. — Sancțiunile penale prevăzute în legea bancară sunt de competența tribunalelor ordinare.

Art. 107. — Intreprinderile existente la data publicării legii bancare vor trebui să se conformeze imediat dispozițiilor cuprinse în art. 6, 10, 13—16, 18—32, 36—41 și 50—60 din lege și art. 8—11, 17—19, 24, 29—30, 32—56, 59—67 și 93—106 din prezentul regulament.

Băncile existente sub firmă individuală vor putea primi depuneri spre fructificare, pe termen sau la vedere încă timp de 2 ani dela data publicării legii bancare.

Băncile existente sub formă de societăți în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată, care nu îndeplinesc prescripțiunile legii bancare, vor putea primi depozite numai până la valoarea capitalului lor social deplin vărsat.

Depozitele primite până la data publicării legii bancare, cum și totalul angajamentelor, vor fi proporționate în termen de maximum 5 ani dela această dată, potrivit prescripțiilor acestui regulament.

De asemenea băncile existente sub formă de societăți pe acțiuni sunt obligate ca în termen de 5 ani să proporționeze depunerile și totalul pasivului în conformitate cu dispozițiunile prezentului regulament.

De drepturile câștigate, prevăzute în prezentul articol, vor beneficia și societățile care vor fuziona în decursul acestor 5 ani.

Art. 108. — Termenele prevăzute de lege sau regulament vor putea fi prelungite de Consiliul Superior Bancar.

(Sfârșit).

Reorganizarea Muntelui de pietate București.

„Casele privilegiate de împrumut pe amanet“, întreprindere cunoscută în capitală sub numele de „Muntele de pietate“ a fost fondată, înainte de războiul mondial și anume la anul 1905 la inițiativa fondatorului acestei reviste, fericitul Dr. Cornel Diaconovich.

Capitalul social a fost semnat mare parte de mai multe bănci românești ardelenene, în frunte cu „Albina“, cari își aveau și reprezentanții în Consiliul de administrație.

„Muntele de pietate“, prima întreprindere de acest fel în România, a făcut servicii reale populației sărace din capitală, prin împrumuturile pe gaj, ce acordă în condiții omenoase și suportabile populației nevoiașe.

În 1916, când cu ocuparea capitalei, de trupele germane și austriace, „Muntele de pietate“ s'a refugiat la Iași și valorile, proprii și străine, le-a evacuat la Moscova de unde nu le-a mai reprimut.

Pagubele suferite prin aceasta și cele ce a mai avut în anii de după război, a dus „Muntele de pietate“ la încetarea plăților și la lichidare.

Palatul instituției, din Str. Sf. Ionică, în centrul capitalei, a trecut prin cumpărare în proprietatea Casei de pensuni.

Având în vedere utilitatea și necesitatea imperioasă a unei astfel de întreprinderi, mai cu seamă în vremuri de criză generală, ca cele prin cari trecem încă, Ministerul de finanțe a hotărât să colaboreze la fondarea unui nou „Munte de pietate“, ce urmează să funcționeze sub controlul Statului și să ia ființa cu ajutorul bănesc al Cassei de depuneri și Consemnațiuni.

Chestiunea este în studiul Ministerului de finanțe și proiectul de lege pentru înființarea noului „Munte de pietate“ va fi prezentat în parlament în proxima sesiune a acestuia.

Noul împrumut intern.

În zilele proxime va fi lansat noul împrumut intern, intitulat „Împrumutul de înzestrare a țării“ și menit a fi folosit pentru investiții: în agricultură, construcții și refaceri de drumuri, lucrări publice, cultură națională și pentru nevoile apărării naționale.

Conform prospectului de emisiune obligațiunile emise cu valoarea nominală de 1000 Lei vor fi în titluri de 1, 2, 5, 10 și 20 obligații cu valorile nominale de 1000, 2000, 5000, 10.000 și 20.000 Lei.

Împrumutul va fi amortizat în cel mult 40 ani prin trageri trimestriale începând din 1935.

Obligațiunile poartă o dobândă de $4\frac{1}{2}\%$, începând dela 1 Decembrie 1934. Cupoanele scăzute vor fi primite la valoarea nominală drept numerar de către casele publice.

Premii și prime.

Pentru fiecare miliard subscris rambursarea la tragere se va face cu premii în modul următor: a) în anul I se vor plăti 12,6 mil. Lei în 57 obligații după cum urmează:

1 oblig. cu	2,000.000 Lei total	3,000.000 Lei
2 " " câte	1,000.000 " "	2,000.000 "
4 " " "	500.000 " "	2,000.000 "
4 " " "	250.000 " "	1,000.000 "
46 " " "	100.000 " "	4,600.000 "
57 obligații rambursate în total de		12,600.000 Lei

b) În anii următori rambursarea se va face în acelaș mod, numai că se micșorează cu o obligațiune, din an în an numărul obligațiunilor, care se rambursează cu câte 100 mii Lei.

Cât privește primele, ele vor atinge 200 de Lei peste valoarea nominală de 1000 Lei pentru celelalte obligațiuni eșite la sorți și cari nu au eșit la tragerile cu premii.

Preț de emisiune, scutiri de impuneri.

Odată cu subscrierea, subscriitorul va plăti 880 Lei pentru o obligațiune de 1000 Lei. Termenul de subscriere e de 25 de zile, între 5 și 30 Noemvrie 1934.

Titlurile împrumutului vor fi primite pe valoare nominală la depunerea de cauțiuni și garanții și la lombardare la Banca Națională, Casa de Depuneri și Casa de Economie.

Amortizările și dobânzile vor fi efectuate în Lei, așa cum sunt definiți prin legea monetară dela 7 Februarie 1929 și ele sunt scutite de impozite și taxe,

Pentru a înlesni subscrierile la noul împrumut prospectul prevede ca o parte din suma de plată, ce nu poate depăși 20%, din valoarea nominală subscrisă să se facă cu titluri de rentă emisiuni vechi 1889—1922, a cursurile, fixate între 45%—75%.

Jurisprudențe privitoare la conversiune.

ROMÂNIA TRIBUNALUL BRAȘOV SECȚIA I.

No. G. I. 268/1933.

În numele legii.

Tribunalul Brașov ca instanță civilă în procesul reclamantului F. B. fabricant dom. în Ghimbav, reprezentat prin avocatul Dr. Szele Béla din Brașov, contra pârâtului Dr. I. B. medic dom. în Brașov, reprezentat prin avocatul Dr. Alexandru Marco din Brașov, pentru 176.040—Lei capital și accesorii, asupra cererii înaintate de pârât la 1 Iulie 1934, după încheierea procedurii legale astăzi a dat următoarea

SENTINȚĂ:

Respinge cererea. Obligă pe pârât ca în termen de 3 zile sub rigurile execuției silite să plătească reclamantului 1740 (unamie șaptesutepatrzeci) Lei cheltuieli de judecată.

MOTIVE:

Prin cererea înaintată la 1 Iulie 1934, pârâtul urmărit Dr. I. B. a cerut a se reveni asupra încheierii No. 268/22—1933 din 21 Iunie 1934 al acestui Tri-

bunal, prin care s'a ordonat execuție de escontentare împotriva lui, pentru cheltuielile de judecată acordate reclamantului, în sumă totală de 23.129—Lei din cauză că datoria urmărită cade sub prevederile legii pentru lichidarea datoriilor agricole și urbane, datoria fiind deci executabilă numai în prevederile acestei legi.

Reclamantul a cerut respingerea cererii înaintate de pârât și obligarea acestuia la plățirea cheltuielilor ivite.

Tribunalul:

Asupra cererii de față

Având în vedere dispozițiunea legală cuprinsă în art. 31 al legii conversiunii (Mon. Of. Nr. 83 din 7 Aprilie 1934), conform căreia cad sub aplicațiunea acestei legi toate datoriile debitorilor intrând în prevederile art. 30 al acestei legi, născută până la data de 18 Decemvrie 1931.

Având în vedere că, legea nefăcând nici o deosebire, sub „datorie” trebuie să se înțeleagă și cheltuielile de judecată.

Având în vedere că datoria din speță este născută posterior datei de 18 Decemvrie 1931.

Având în vedere că dispozițiunea cuprinsă în art. 31 din regulamentul legii conversiunii, nu poate fi aplicată, deoarece aceasta, în contradicție cu legea, care este de strictă interpretare, fiind lege specială, excepțională, — vorbește despre datoriile născute după data de 18 Decemvrie 1931.

Având în vedere că, conform art. 88 din constituție, dispozițiile unei legi nu pot fi modificate prin regulamente.

Că astfel, deci art. 31 din regulamentul legii conversiunii, conținând dispozițiuni în contradicție cu legea, nu se poate aplica.

Văzând dispozițiunea legală cuprinsă în art. 79 din legea Curții de Casație, art. 31 din legea LIV: 1912, art. 618, Pc.

Tribunalul a trebuit să decidă conform dispozițiunii.

Brașov, 18 Iulie 1934.

Președinte:
ss. Dr. E. Sâmpetretanu.

Judecător:
ss. Apostolescu.

Grefier: ss. Fodor.

Notă. Această sentință rămasă definitivă confirmă punctul nostru de vedere, arătat în lucrarea noastră: *Legea și Regulamentul pentru lichidarea datoriilor în lumina dreptului comun din Transilvania pag. 109—110. Anume: spesele de proces născute după 18 Decemvrie 1931, chiar dacă se referă la capitaluri ce intră în conversiune, aceste spese nu sunt convertibile și că deci alineatele 2 și 5 ale art. 2 și 31 din Regulament sunt contrare legii; Prin urmare aceste dispoziții din Regulament n'au nici o valoare.* Dr. M. V.